

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การเปรียบเทียบผลการเรียนรู้การอ่านออกเสียงคำคล้องจองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่สอนโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้แบบย้อนกลับกับและแผนการจัดการเรียนรู้แบบปกติ ใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2557 จำนวน 2 กลุ่ม ได้แก่ 1) กลุ่มทดลอง จากโรงเรียนวัดโบสถ์ (วิบูลประชาราษฎร์สามัคคี) จำนวน 8 คน และ 2) กลุ่มควบคุม จากโรงเรียนวัดไก่อี๋ยง จำนวน 8 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่ม 2 ขั้นตอน (two-stage) ด้วยวิธีจับสลากแบบ โดยใช้โรงเรียนเป็นหน่วยในการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง การวิจัยครั้งนี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อ 1) เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านออกเสียงคำคล้องจองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่สอนโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้แบบย้อนกลับระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียน 2) เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านออกเสียงคำคล้องจองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่สอนโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้แบบปกติระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียน 3) เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านออกเสียงคำคล้องจองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่สอนโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้แบบย้อนกลับกับแบบปกติและ 4) เปรียบเทียบความพึงพอใจต่อการอ่านออกเสียงคำคล้องจองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่สอนโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้แบบย้อนกลับกับแบบปกติ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้แบบย้อนกลับ แผนการจัดการเรียนรู้แบบปกติ แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านออกเสียงคำคล้องจอง แบบสอบถามความพึงพอใจต่อการเรียนอ่านออกเสียงคำคล้องจอง ผู้วิจัยสร้างเครื่องมือและดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองทุกขั้นตอน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าสถิติ ค่าเฉลี่ย (means) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation) ค่า t - test แบบ dependent และแบบ independent จากผลการวิจัยสามารถสรุปได้ดังนี้

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัย เรื่อง การเปรียบเทียบผลการเรียนรู้การอ่านออกเสียงคำคล้องจองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่สอนโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้แบบย้อนกลับกับและแผนการจัดการเรียนรู้แบบปกติ สรุปผลได้ดังนี้

1. ความสามารถในการอ่านออกเสียงคำคล้องจองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่สอนโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้แบบย้อนกลับ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

2. ความสามารถในการอ่านออกเสียงคำคล้องจองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่สอนโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้แบบปกติ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

3. ความสามารถในการอ่านออกเสียงคำคล้องจองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่สอนโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้แบบย้อนกลับสูงกว่าแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

4. ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการเรียนการอ่านออกเสียงคำคล้องจองโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้แบบย้อนกลับสูงกว่าแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

อภิปรายผล

การวิจัย เรื่อง การเปรียบเทียบผลการเรียนรู้การอ่านออกเสียงคำคล้องจองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่สอนโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้แบบย้อนกลับกับแผนการจัดการเรียนรู้แบบปกติ สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. ความสามารถในการอ่านออกเสียงคำคล้องจองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่สอนโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้แบบย้อนกลับ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานการวิจัยที่กำหนดไว้ ทั้งนี้เนื่องจากครูผู้สอนได้นำแนวทางการจัดกิจกรรมการเรียน การสอนภาษาไทยด้านการอ่าน มาใช้ในการจัดกิจกรรมการอ่าน นำนวัตกรรม สื่อ ฯ อุปกรณ์ วิธีการ เทคนิคที่เหมาะสมมาใช้จัดการเรียนรู้ของเด็กระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 อายุ 7-8 ปี มีช่วงความสนใจ และมีสมาธิอยู่ระหว่าง 15-20 นาที ต้องสร้างบรรยากาศการเรียนรู้เพื่อให้มีแรงจูงใจและเร้าความสนใจในการเรียนรู้ของเด็กในวัยนี้ด้วยการเล่นเกม ร้องเพลง ฟังนิทาน สลับกับการจัดกิจกรรมซึ่งเริ่มจากง่ายไปหายาก กิจกรรมใดที่ไม่บรรลุเป้าหมายก็ต้องย้อนกลับไปดู และนำมาปรับปรุง ฝึกซ้ำ ทบทวนใหม่อีก และนอกจากนี้ การจัดการเรียนรู้แบบย้อนกลับเป็นรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่ผู้สอนสามารถกำหนดการ แสดงออกของผู้เรียนอย่างเป็นหลักฐานที่ชัดเจน ส่งเสริมให้นักเรียนมีทักษะการอ่านออกเสียงเพิ่มขึ้นจึงทำให้คะแนนความสามารถในการอ่านออกเสียงคำคล้องจองหลังเรียนของนักเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ พรหมมา ทองชมพู (2553, หน้า 120-121) ได้ทำการวิจัย เรื่อง การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านและการเขียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้กิจกรรมแบบบูรณาการตามแนวคิดการออกแบบย้อนกลับ (Backward Design) พบว่า นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยความสามารถด้านการอ่านและการเขียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ รุ่งนภา ทบวอ (2554, หน้า 187) ได้จัดทำวิจัย เรื่อง การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยนวัตกรรมตามแนวคิดแบบ Backward Design หน่วยวิกฤตการณ์ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนด้วยนวัตกรรมตามแนวคิดแบบ Backward Design หน่วยวิกฤตการณ์ด้านทรัพยากรธรรมชาติ

และสิ่งแวดล้อม มีคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณหลังเรียนเพิ่มขึ้นจากก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

2. ความสามารถในการอ่านออกเสียงคำคล้องจองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่สอนโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้แบบปกติ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยที่กำหนดไว้ ทั้งนี้อาจเพราะการจัดการเรียนรู้การอ่านออกเสียงคำคล้องจองโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้แบบปกติ ซึ่งเป็นแผนการสอนตามคู่มือดังที่เคยปฏิบัติมา การจัดการเรียนรู้เป็นไปตามแผนที่ได้กำหนดไว้โดยใช้หนังสือเรียนภาษาพาที่เป็นสื่อในการสอนอ่านออกเสียงคำคล้องจองซึ่งทำให้นักเรียนมีความรู้ และความเข้าใจเพิ่มขึ้นจึงสามารถทำแบบทดสอบได้คะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ดังนั้นการฝึกฝนจึงมีส่วนสำคัญในการพัฒนาให้นักเรียนให้มีความสามารถทางภาษายิ่งขึ้นการจัดการเรียนรู้หน่วยการเรียนรู้คำคล้องจองเป็นหน่วยที่นักเรียนได้แสดงออก ได้ฝึกปฏิบัติ ทำให้นักเรียนเกิดความสุขสนุกสนานในการเรียน นักเรียนที่เรียนการอ่านออกเสียงคำคล้องจองสามารถนำสิ่งที่เรียนรู้แล้วไปใช้ในชีวิตจริงได้ เช่นการอ่านออกเสียงบทกลอนง่าย สอดคล้องกับงานวิจัยของ ดาราณีย์ จันทร์หอม (2550, หน้า 68) ได้ทำวิจัย เรื่อง การศึกษาความสามารถในการอ่านคำของเด็กที่ปัญหาทางการเรียนรู้ โดยใช้แบบฝึกการอ่านคำคล้องจอง พบว่า ความสามารถในการอ่านคำของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกการอ่านคำคล้องจองมีความสามารถในการอ่านคำก่อนและหลังการทดลอง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่.05 และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ณฐนน แก้วกันจร (2553, หน้า 53-54) ได้ทำวิจัย เรื่อง การเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนอ่านด้วยวิธีวิทยาศาสตร์กับวิธีสอนอ่านแบบปกติ พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนอ่านด้วยวิธีสอนอ่านแบบปกติ มีความสามารถทางการอ่านอย่างมีวิจารณญาณหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. ความสามารถในการอ่านออกเสียงคำคล้องจองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่สอนโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้แบบย้อนกลับสูงกว่าแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยที่กำหนดไว้ ทั้งนี้อาจเพราะการจัดการเรียนรู้แบบย้อนกลับมีหลักการที่เน้นการกำหนดเป้าหมายการเรียนรู้ที่ชัดเจน ครูเตรียมสื่อ/แหล่งเรียนรู้ที่พร้อมใช้เสมอและมีความหลากหลาย กระตุ้นความสนใจผู้เรียนตลอดเวลา เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมให้มากที่สุด มีการวางแผนการประเมินผลผู้เรียนอย่างครบถูกต้องตามเกณฑ์ ก่อให้เกิดประสิทธิผลตามเป้าหมายมากที่สุด เมื่อพิจารณาคะแนนของนักเรียนรายบุคคลในการวิจัยครั้งนี้ พบว่า คะแนนการทดสอบการอ่านออกเสียงคำคล้องจองก่อนเรียนของนักเรียนที่เรียนตามแผนการจัดการเรียนรู้แบบย้อนกลับและแบบปกติไม่แตกต่างกันนัก แต่เมื่อทดสอบหลังเรียนกลับพบว่านักเรียนที่เรียนตามแผนการจัดการเรียนรู้แบบย้อนกลับมีคะแนนหลังเรียนสูงกว่านักเรียนที่เรียนตามแผนการจัดการเรียนรู้แบบปกติ ซึ่งอาจเป็นเพราะการจัดการเรียนรู้แบบ

ย้อนกลับเป็นรูปแบบการเรียนรู้ที่ผู้สอนสามารถกำหนดการแสดงผลออกของผู้เรียนที่เป็นหลักฐานไว้ชัดเจนทำให้ผู้เรียนได้แสดงผลออกตามหลักฐานการแสดงผลออกที่กำหนดไว้เพื่อเป็นหลักฐานนั้นว่าผู้เรียนมีความรู้ความสามารถตามที่กำหนดไว้ทำให้ผู้เรียนมีความมุ่งมั่นในการทำกิจกรรมต่าง ๆ มากยิ่งขึ้นและมีแนวทางการทำกิจกรรมอย่างมีคุณภาพได้ และการจัดการเรียนรู้แบบย้อนกลับที่ผู้วิจัยได้จัดทำขึ้นเปิดโอกาสให้นักเรียนได้คิดวิเคราะห์ด้วยตนเองอย่างเป็นระบบเริ่มจากเนื้อหาที่ง่ายไปสู่เนื้อหาที่มีความยากขึ้นตามลำดับ ได้แก่ การให้ความรู้เกี่ยวกับคำคล้องจอง และสอนอ่านแจกลูก ซึ่งเมื่อนักเรียนได้เรียนและนำไปใช้บ่อยครั้งจะทำให้สามารถอ่านได้เก่งขึ้น คล่องขึ้น แล้วจึงนำเข้าสู่เนื้อหาคำคล้องจองหนึ่งพยางค์ สองพยางค์ สามพยางค์ และสี่พยางค์ตามลำดับโดยแบ่งเวลาในการดำเนินการไว้อย่างชัดเจน และก่อนการเริ่มเรียนรู้เนื้อหาใหม่จะมีการทบทวนความรู้เดิมเพื่อเตรียมความพร้อมของนักเรียน ซึ่งจะช่วยให้ทราบได้ว่านักเรียนคนใดที่ยังต้องมีการพัฒนาการอ่านออกเสียงคำคล้องจองเพิ่มขึ้นโดยการสังเกตการณ์อ่าน การออกเสียง การร่วมกิจกรรม และพฤติกรรมที่นักเรียนแสดงออก นอกจากนั้นแล้วในแต่ละช่วงการเรียนรู้แบบย้อนกลับจะเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ฝึกฝนด้วยกิจกรรมและใบงานต่าง ๆ การที่นักเรียนได้ทำกิจกรรมบ่อย ๆ จะช่วยให้เกิดการเรียนรู้อัตโนมัติและมีความมั่นใจในการเรียนในชั้นเรียนยิ่งขึ้น อันจะให้นักเรียนมีความกล้าแสดงออก สามารถร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ได้แก่ การคิดคำคล้องจองแล้วนำเสนอในชั้นเรียน การร่วมเล่นเกมต่อคำคล้องจองจะทำให้นักเรียนได้คิดวิเคราะห์หาคำคล้องจองที่เหมาะสมด้วยตนเอง นอกจากเกิดความสนุกสนานเพลิดเพลินแล้วยังช่วยให้นักเรียนรู้สึกผ่อนคลาย ไม่รู้สึกถูกกดดันเหมาะสมตามวัยของนักเรียนทำให้เกิดความรู้ที่คงทนมีพื้นความรู้ที่ดีในการเรียนสิ่งที่ยากขึ้นได้ทำให้นักเรียนคิดวิเคราะห์ได้ด้วยตนเองดีขึ้น การผสมผสานความรู้พื้นฐานเดิมเข้ากับสิ่งที่นักเรียนได้เรียนรู้ใหม่เพิ่มเติมนั้นจะช่วยเสริมสร้างประสบการณ์การเรียนรู้ที่ดีให้แก่นักเรียน และสามารถนำประสบการณ์นั้นไปใช้ในชีวิตจริงได้ดียิ่งขึ้น ซึ่งการมีความรู้ ความเข้าใจ ความสามารถในการคิดวิเคราะห์ และนำไปสู่การอธิบายได้นั้นจะส่งเสริมให้นักเรียนสามารถทำคะแนนทดสอบได้สูง สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ อุดุลย์ ไพรสณฑ์ (2552, หน้า 95-96) ได้ทำการวิจัย เรื่อง การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทักษะการคิดวิเคราะห์ และเจตคติต่อการเรียน วิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างการเรียนรู้ตามแนวคิด Backward Design กับการเรียนแบบปกติ พบว่า นักเรียนที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ตามแนวคิด Backward Design มีทักษะการคิดวิเคราะห์หลังเรียนสูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ เคิลทิง (Keltling, 2003, abstract) ได้ทำการวิจัยเพื่อเปรียบเทียบการออกแบบหน่วยการเรียนรู้และแผนการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาคูที่ใช้วิธีการออกแบบย้อนกลับกับนักศึกษาคูที่ใช้วิธีปฏิบัติแบบเดิม พบว่า นักศึกษาคูที่ใช้วิธีการออกแบบย้อนกลับ สามารถออกแบบหน่วยการเรียนรู้และแผนการจัดการเรียนรู้ได้ดีกว่านักศึกษาคูที่ใช้วิธีการปฏิบัติแบบเดิม

4. ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการเรียนการอ่านออกเสียง คำคล้องจองโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้แบบย้อนกลับสูงกว่าแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ผลการวิจัยปรากฏเช่นนี้ อาจเนื่องมาจากกิจกรรมการเรียนรู้ของแผนการจัดการเรียนรู้แบบย้อนกลับ (backward design) เป็นการออกแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนที่หลากหลาย ทำให้นักเรียนมีความสนใจ ตั้งใจเรียนมากขึ้น ไม่เกิดความเบื่อหน่าย นักเรียนได้พัฒนากระบวนการคิดวิเคราะห์ แยกแยะ สรุป โดยได้ปฏิบัติจริง มีทักษะตรง ได้เรียนรู้ด้วยกระบวนการกลุ่ม มีการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน มีความสัมพันธ์กันมากขึ้น เกิดความสนุกสนานในการเรียน ทำให้การเรียนมีประสิทธิภาพและมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น และนอกจากนี้แผนการจัดการเรียนรู้แบบย้อนกลับ มีการจัดการเรียนรู้ให้นักเรียนเรียนรู้เนื้อหาที่เรียงลำดับจากง่ายไปหายากสอดคล้องกับวัยและความพร้อมของนักเรียน มีการตรวจสอบความรู้เดิมแล้วค่อย ๆ นำเสนอเนื้อหาที่ยากขึ้นตามลำดับ กิจกรรมที่ใช้ฝึกปฏิบัติได้ถูกออกแบบขึ้นเพื่อเสริมสร้างการเรียนรู้ของนักเรียนสอดคล้องกับเนื้อหาที่จัดทำได้ บางกิจกรรมที่จัดเตรียมไว้ได้เพิ่มตัวอย่างในการทำกิจกรรมเพื่อช่วยให้นักเรียนมีความเข้าใจขั้นตอนหรือวิธีการทำกิจกรรมนั้นได้อย่างชัดเจนยิ่งขึ้น ทำให้นักเรียนเข้าใจได้ง่าย รูปแบบกิจกรรมมีความหลากหลาย ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ วิลลาร์ด สุนทรวิโรจน์ (2545, หน้า 31) ที่นำเสนอไว้ว่า การจัดกิจกรรมเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้เต็มตามศักยภาพและบรรลุมิติวัตถุประสงค์ของหลักสูตรนั้น ครูต้องเลือกวิธีสอนที่หลากหลายและสื่อที่เหมาะสม สอดคล้องกับเนื้อหาบทเรียนโดยปรับปรุงให้ทันต่อเหตุการณ์และการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ อุดุลย์ ไพโรจน์ (2552, หน้า 95-96) ได้ทำการวิจัย เรื่อง การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทักษะการคิดวิเคราะห์ และเจตคติต่อการเรียนวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างการเรียนตามแนวคิด Backward Design กับการเรียนแบบปกติ พบว่านักเรียนที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ตามแนวคิด Backward Design มีเจตคติต่อการเรียนวิทยาศาสตร์หลังเรียนสูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ครูควรเตรียมความพร้อมและศึกษาแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นก่อนนำไปใช้ ซึ่งในบางกิจกรรมครูจะต้องมีการเตรียมบัตรคำล่วงหน้า

1.2 ครูควรสังเกตพฤติกรรมนักเรียนทั้งในชั้นเรียนขณะดำเนินการตามแผน และนอกชั้นเรียนเพราะโดยส่วนมากเด็กนักเรียนจะนำคำคล้องจองไปใช้เล่นต่อคำกับซึ่งการสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนนี้จะช่วยให้คุณเห็นแนวทางในการพัฒนาหรือส่งเสริมการอ่านออกเสียงคำคล้องจองได้ดียิ่งขึ้น

1.3 ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ครูผู้สอนควรติดตามตรวจผลงานให้คำแนะนำ ดูแลการทำกิจกรรมของนักเรียนทั้งงานกลุ่มและงานเดี่ยว อย่างใกล้ชิด สร้างความมั่นใจให้ใฝ่รู้ใฝ่เรียน ด้วยการเสริมแรงให้คำชมเชย แสดงความชื่นชมในชิ้นงาน/ภาระงานที่นักเรียนได้ปฏิบัติมีการบันทึกปัญหาและอุปสรรคในการจัดกิจกรรมเพื่อนำไปปรับปรุง

1.4 ครูผู้สอนควรจัดเตรียมสื่อฯ/แหล่งเรียนรู้ เตรียมความพร้อมของเด็กและจัดกิจกรรมด้วยวิธีการและเทคนิคที่หลากหลายให้เด็กมีความสนุกสนานกับการเรียน ซึ่งจะส่งผลให้เกิดการเรียนรู้ที่ดียิ่งขึ้น

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษางานวิจัยเกี่ยวกับการอ่านในด้านอื่น ๆ เช่น การพัฒนาความสามารถในการอ่านออกเสียง คำควบกล้ำและการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการอ่าน

2.2 ควรมีการนำประเด็นที่ศึกษาเกี่ยวกับการอ่านออกเสียงไปใช้ในการศึกษางานวิจัยเกี่ยวกับทักษะอื่น เช่น การพูด การฟัง และการเขียน

2.3 ควรมีการพัฒนาแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบย้อนกลับ (backward design) การพัฒนาความสามารถด้านการอ่าน และการเขียนภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ไปใช้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ เช่น คณิตศาสตร์ สังคมศึกษา ศิลปะ ภาษาอังกฤษ การงานและเทคโนโลยี และในระดับชั้นอื่น ๆ

2.4 ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เจตคติ ความพึงพอใจ และความคงทนในการเรียนรู้ ระหว่างนักเรียนที่เรียนด้วยแผนการจัดกิจกรรมการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านและการเขียนภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้กิจกรรมแบบย้อนกลับ (backward design) กับนักเรียนที่เรียนโดยการสอนวิธีอื่น ๆ เพื่อดูความแตกต่าง